

Arrest

**nr. 173 644 van 29 augustus 2016
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Togolese nationaliteit te zijn, op 1 april 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 maart 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 juni 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. ALDELHOF, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Togolese nationaliteit te zijn, komt op 13 september 2010 België binnen en dient een asielaanvraag in op 15 september 2010.

Op 20 december 2011 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) nr. X van 19 april 2012 wordt het beroep tegen deze beslissing verworpen.

Op 5 november 2012 dient verzoeker een tweede asielaanvraag in.

Op 30 november 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot weigering van in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13^{quater}).

Bij arrest van de Raad nr. X van 29 april 2013 wordt deze beslissing vernietigd.

De asielaanvraag wordt doorgestuurd naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 30 oktober 2013 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 8 november 2013 wordt ten opzichte van verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13^{quinquies}) genomen. Bij arrest van de Raad nr. 140 875 van 12 maart 2015 wordt het beroep tegen deze beslissing verworpen.

Op 19 december 2013 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Bij arrest van de Raad nr. X van 26 mei 2014 worden aan verzoeker eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

Op 30 oktober 2014 wordt de aanvraag van 19 december 2013 onontvankelijk verklaard. Het beroep tegen deze beslissing is gekend onder het rolnummer X.

Op 16 maart 2015 meldt de stad Gent aan de Dienst Vreemdelingenzaken dat verzoeker het voornemen heeft te huwen met een Belgische onderdaan.

Op 21 augustus 2015 leggen verzoeker en zijn Belgische partner een verklaring af tot wettelijke samenwoning.

Er wordt een onderzoek gestart en advies gevraagd aan het parket vooraleer deze wettelijke samenwoning wordt geregistreerd.

Op 10 november 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten ten opzichte van verzoeker (bijlage 13).

Op 16 november 2015 geeft het parket van de procureur des Konings een negatief advies inzake de voorgenomen wettelijke samenwoning.

Op 16 november 2015 weigert de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Gent de wettelijke samenwoning te registreren. Verzoeker en zijn partner dienen een beroep in tegen deze beslissing.

Op 17 maart 2016 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13^{septies}). Dit bevel wordt op 17 maart 2016 aan verzoeker ter kennis gebracht en is de bestreden beslissing:

“Bevel om het grondgebied te verlaten

Ordre de quitter le territoire

Aan de heer, die verklaart te heten:

I lest enjoint à Monsieur, qui déclare se nommer:

Naam/nom: B.

Voornaam/prénom: K.

Geboortedatum/ date de naissance: (...)1979

Geboorteplaats/lieu de naissance: G.

Nationaliteit/nationalité: Togo

Wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

de quitter le territoire de la Belgique, ainsi que le territoire des Etats qui appliquent entièrement l'acquis de Schengen, saus s'il possède les documents requis pour s'y rendre

REDEN VAN DE BESLISSING

EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

[X] 1° Wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

Artikel 27:

[X] Krachtens artikel 27, § 1, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land die een bevel om het grondgebied te verlaten gekregen heeft en de teruggewezen of uitgezette vreemdeling die er binnen de gestelde termijn geen gevolg aan gegeven heeft met dwang naar de grens van hun keuze, in principe met uitzondering van de grens met de staten die partij zijn bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, geleid worden of ingescheept worden voor een bestemming van hun keuze, deze Staten uitgezonderd.

[X] Krachtens artikel 27, § 3, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land ten dien einde worden opgesloten tijdens de periode die voor de uitvoering van de maatregel strikt noodzakelijk is.

Artikel 74/14:

[X] artikel 74/14 §3,4°: de onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven

Hij is niet in het bezit van een geldig visum op het moment van haar arrestatie.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan eerdere bevelen om het grondgebied te verlaten (betekend op 23/10/2012, 08/11/2013 en op 10/11/2015)

Betrokkene verklaart bij zijn arrestatie door de politie van Gent op 17/03/2016 dat hij in België verblijft om te huwen met zijn partner, mevrouw P. Betrokkene deed inderdaad melding van een voorgenomen huwelijk met P. C. M.J. B. (RRxxx, Belg) bij de stad Gent. Ze startten ook een dossier wettelijke samenwoning op. Stad Gent vroeg advies aan het parket omtrent deze relatie. Het parket van Gent gaf op 16/11/2015 een negatief advies over de wettelijke samenwoning tussen betrokkene en mevrouw P. Er was namelijk vastgesteld dat betrokkene een wettelijke samenwoning wenste te registreren die niet gericht was op het aangaan van duurzame verbintenis tussen partners maar op het verwerven van een verblijfsrecht. Een melding van wettelijke samenwoning of zelfs van een voorgenomen huwelijk geeft bovendien geen automatisch recht op verblijf.

(...)

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING :

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, om de volgende reden: Betrokkene verblijft op het Schengen grondgebied zonder een geldig visum. Hij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan hem afgeleverd zal worden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan eerdere bevelen om het grondgebied te verlaten (betekend op 23/10/2012, 08/11/2013 en op 10/11/2015)

Betrokkene weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfssituatie, zodat een gedwongen tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is.

Betrokkene diende op 15/09/2010 een eerste asielaanvraag in. Het CGVS verwierp deze aanvraag op 20/12/2011. Betrokkene diende vervolgens een beroep in tegen de beslissing van het CGVS. Op 19/04-2012 stelde de RVV het afstand van geding vast. Betrokkene kreeg dan ook een bevel om het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen (13qq van 23/10/2012).

Op 05/11/2012 diende betrokkene een tweede asielaanvraag in. DVZ besloot deze aanvraag niet in overweging te nemen (bijlage 13quater van 30/11/2012). Betrokkene ging in beroep tegen deze beslissing. De RVV vernietigde de beslissing van niet in overwegingname. DVZ trok daarop haar beslissing van 30/11/2012 in. Het CGVS nam over deze asielaanvraag een beslissing en weigerde de vluchtelingenstatus of de subsidiaire bescherming toe te kennen op 30/10/2013. Deze beslissing ging gepaard met een bevel om het grondgebied binnen 30 dagen te verlaten (bijlage 13qq van 08/11/2013). Betrokkene diende beroep in bij de RVV tegen deze negatieve beslissing. Op 26/05/2014 bevestigde de RVV echter deze beslissing. Hij kreeg tijd om het land te verlaten tot 27/02/2015.

Door het CGVS en de RVV werd na diepgaand onderzoek vastgesteld dat verzoeker niet voldeed aan de voorwaarden opgenomen in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en hem bijgevolg

geen vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus kon toegekend worden. Uit deze vaststelling kan redelijkerwijze worden afgeleid dat de betrokkene geen reëel risico loopt op een behandeling strijdig met artikel 3 van het EVRM. Het dossier bevat geen stukken die er op kunnen wijzen dat sinds de vaststellingen van het CGVS en de RVV de veiligheidstoestand in die mate zou zijn gewijzigd dat betrokkene bij haar verwijdering toch een reëel risico loopt op een behandeling strijdig met artikel 3 van het EVRM.

Op 23/12/2013 diende betrokkene een aanvraag tot humanitaire regularisatie in op basis van artikel 9bis van de wet van 15/12/1980. DVZ verklaarde deze aanvraag onontvankelijk op 30/10/2014. Betrokkene nam kennis van deze beslissing op 17/11/2014.

Betrokkene verklaart bij zijn arrestatie door de politie van Gent op 17/03/2016 dat hij in België verblijft om te huwen met zijn partner, mevrouw P. Betrokkene deed inderdaad melding van een voorgenomen huwelijk met P. C. M. J. B. (RRxxx, Belg) bij de stad Gent. Ze startten ook een dossier wettelijke samenwoning op. Stad Gent vroeg advies aan het parket omtrent deze relatie. Het parket van Gent gaf op 16/11/2015 een negatief advies over de wettelijke samenwoning tussen betrokkene en mevrouw P.. Er was namelijk vastgesteld dat betrokkene een wettelijke samenwoning wenste te registreren die niet gericht was op het aangaan van duurzame verbintenis tussen partners maar op het verwerven van een verblijfsrecht. Een melding van wettelijke samenwoning of zelfs van een voorgenomen huwelijk geeft bovendien geen automatisch recht op verblijf.

Betrokkene woont samen met zijn partner P. C. M. J. B., een Belgische onderdaan. Ze deden een aanvraag tot registratie van wettelijke samenwoning en startten een huwelijksdossier op bij de stad Gent. Het parket van Gent gaf hierover negatief advies, waarop de stad Gent de registratie van de wettelijke samenwoning weigerde. Betrokkene zou geen verdere familie in België meer hebben, in Togo daarentegen heeft hij nog twee kinderen. Wat de vermeende schending van art. 8 EVRM betreft kan worden gesteld dat de terugkeer naar het land van herkomst om aldaar eventueel een machtiging aan te vragen niet in disproportionaliteit staat ten aanzien van het recht op een gezins- of privéleven. De verplichting om terug te keren naar het land van herkomst betekent geen breuk van de familiale relaties maar enkel een eventuele tijdelijke verwijdering van het grondgebied wat geen ernstig en moeilijk te herstellen nadeel met zich meebrengt.

Betrokkene werd door de stad Gent op 17/11/2014 geïnformeerd over de betekenis van een bevel om het grondgebied te verlaten en over de mogelijkheden tot ondersteuning bij vrijwillig vertrek, in het kader van de procedure voorzien in de omzendbrief van 10 juni 2011 betreffende de bevoegdheden van de Burgemeester in het kader van de verwijdering van een onderdaan van een derde land (Belgisch Staatsblad 16 juni 2011).

Betrokkene is nu aangetroffen in onwettig verblijf: het is dus weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

(...)

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING :

Met toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten: Gezien betrokkene niet in bezit is van een geldig reisdocument op het moment van zijn arrestatie, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingen te weerhouden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan eerdere bevelen om het grondgebied te verlaten (betekend op 23/10/2012, 08/11/2013 en op 10/11/2015)

Betrokkene werd nochtans door de stad Gent op 17/11/2014 geïnformeerd over de betekenis van een bevel om het grondgebied te verlaten en over de mogelijkheden tot ondersteuning bij vrijwillig vertrek, in het kader van de procedure voorzien in de omzendbrief van 10 juni 2011 betreffende de bevoegdheden van de Burgemeester in het kader van de verwijdering van een onderdaan van een derde land (Belgisch Staatsblad 16 juni 2011).

Betrokkene verklaart bij zijn arrestatie door de politie van Gent op 17/03/2016 dat hij in België verblijft om te huwen met zijn partner, mevrouw P.. Betrokkene deed inderdaad melding van een voorgenomen huwelijk met P. C.M.J. B. (RRxxx, Belg) bij de stad Gent. Ze startten ook een dossier wettelijke samenwoning op. Stad Gent vroeg advies aan het parket omtrent deze relatie. Het parket van Gent gaf op 16/11/2015 een negatief advies over de wettelijke samenwoning tussen betrokkene en mevrouw P.. Er was namelijk vastgesteld dat betrokkene een wettelijke samenwoning wenste te registreren die niet gericht was op het aangaan van duurzame verbintenis tussen partners maar op het verwerven van een verblijfsrecht. Een melding van wettelijke samenwoning of zelfs van een voorgenomen huwelijk geeft bovendien geen automatisch recht op verblijf.

Betrokkene woont samen met zijn partner P. C. M.J. B., een Belgische onderdaan. Ze deden een aanvraag tot registratie van wettelijke samenwoning en startten een huwelijksdossier op bij de stad

Gent. Het parket van Gent gaf hierover negatief advies, waarop stad Gent de registratie van de wettelijke samenwoning weigerde. Betrokkene zou geen verdere familie in België meer hebben, in Togo daarentegen heeft hij nog twee kinderen. Wat de vermeende schending van art. 8 EVRM betreft kan worden gesteld dat de terugkeer naar het land van herkomst om aldaar eventueel een machtiging aan te vragen niet in disproportionaliteit staat ten aanzien van het recht op een gezins- of privéleven. De verplichting om terug te keren naar het land van herkomst betekent geen breuk van de familiale relaties maar enkel een eventuele tijdelijke verwijdering van het grondgebied wat geen ernstig en moeilijk te herstellen nadeel met zich meebrengt.

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.

(...)

In uitvoering van deze beslissingen, gelasten wij, L. N., Attaché, gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, de Politiecommissaris van/de Korpschef van de PZ Gent en de verantwoordelijke van het gesloten centrum te Merksplas, de betrokkene, B., K., op te sluiten in de lokalen van het centrum te Merksplas.

(...)."

Op 17 maart 2016 wordt aan verzoeker tevens een inreisverbod ter kennis gebracht. Deze beslissing wordt aangevochten bij beroep gekend onder het rolnummer 186 614.

Op 18 maart 2016 wordt verzoeker gehoord.

Bij arrest van de Raad nr. 164 712 van 24 maart 2016 wordt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingediend tegen het bevel om het grondgebied te verlaten van 17 maart 2016 verworpen.

Op 4 mei 2016 dient verzoeker een derde asielaanvraag in.

Op 25 mei 2016 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering tot in overwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Bij arrest van de Raad nr. 169 935 van 16 juni 2016 wordt het beroep tegen deze beslissing verworpen.

Op 24 juni 2016 wordt verzoeker gerepatrieerd.

2. Over de rechtspleging

Verzoeker heeft de Raad, overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet, tijdig in kennis gesteld van zijn wens om geen synthesememorie neer te leggen. Dienvolgens wordt de procedure verder gezet conform artikel 39/81, eerste lid van de vreemdelingenwet.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Uit informatie verschaft door de verwerende partij, blijkt dat verzoeker op 24 juni 2016 werd gerepatrieerd.

Gevraagd naar het belang dat verzoeker nog zou hebben in deze zaak, gedraagt de advocaat van verzoeker zich naar de wijsheid.

3.2. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd, blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037). Het actueel karakter van

het belang houdt in dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep.

Opdat verzoeker een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat hij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling, m.a.w. een nadeel erdoor ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen, een nuttig effect sorteren.

De bestreden beslissing werd uitgevoerd, het beroep heeft geen voorwerp meer, zodat de vraag rijst naar het actueel belang van verzoeker bij de nietigverklaring van de thans bestreden beslissing.

Het bevel om het grondgebied te verlaten werd uitgevoerd. Huidig beroep heeft geen voorwerp meer. De eventuele vernietiging van de bestreden beslissing kan aan verzoeker geen nuttig effect sorteren, zodat het beroep niet ontvankelijk is bij gebrek aan het rechtens vereiste actueel belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig augustus tweeduizend zestien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET